

om, at vi fra hans Læber vilde have faaet en Udtalelse til Grund netop for dette Lovforslag, en Udtalelse, der ikke vilde have undladet at gjøre en Virkning, som jeg desværre, blandt Andet af personligt Ubekjendtskab med de Paagjældende, ikke kan fremkalde ved mine Ord; men saameget er jeg vis paa, at jeg kan sige med Sandhed, at de Personer, hvorom her er Tale, vilde være overmaade haardt stillede, hvis denne Lov ikke gaaer igjennem; det, de egentlig have faaet at føle og i saa Fald ville faae at føle, er, at den gode, nyttige, hæderlige Tjeneste, de have viist Fædrelandet for en Tid, har været kun som Underofficerer. Jeg vil altsaa anbefale, at der intet Udvalg nedsættes.

Eylo. Jørgensen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg skal give det ærede Medlem Ordet, idet jeg dog maa bemærke, at det kun er Forslaget om Nedsættelsen af et Udvalg, der foreligger til Behandling.

Eylo. Jørgensen: Jeg finder mig foranlediget til endnu i Anledning af det sidste Foredrag at sige til Forsvar for et Udvalgs Nedsættelse, at Sagen angaaer et Tillæg for de paagjældende Mænd udover, hvad der blev dem bevilget i 1866, og at den tillige angaaer ikke alene disse Mænd, men en Mangfoldighed flere, og at Summen nærmer sig til 50,000 Rd. (Modsigelse); jo, det er omtrent en saadan Sum. Jeg troer derfor dog, at Sagen nok er værd at nedsætte et Udvalg om. Jeg vil ikke dermed sige, at man skal modsætte sig Forslaget, men jeg troer, at Sagen i fuld Grad fortjener Undersøgelse.

Winther: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at jeg ogsaa anseer det for meget nyttigt og rigtigt, at denne Sag bliver undersøgt, men jeg har kun den Formening, at den har været undersøgt i alt Væsentligt, og derfor kan jeg være imod et Udvalgs Nedsættelse i et Dieblit som dette.

S. M. Petersen: Da jeg netop troer, at den ikke har været undersøgt i den Grad.

som det er ønskeligt, saa er det, at jeg har tilladt mig at foreslaae et Udvalg nedsat.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Forslaget om Nedsættelse af et Udvalg paa 5 Medlemmer forkastedes med 39 Stemmer mod 23.

Erindringsforslag til Sagens anden Behandling indkaldtes til Torsdag Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af „Udkast til Lov om extraordinair Pension for forhenværende constitueret Underlæge S. Tolderlund.“
(Lovudkastet findes i Tillæg A.)

N. Jensen: Det er ikke min Hensigt at gjøre Indsigelse imod, at den Pension, som her ønskes bevilget, bliver givet den paagjældende Mand; men der er en Bemærkning, som jeg synes ganske naturlig paatrænger sig ved denne Lovs Behandling, den nemlig, at det neppe har været forudsat af de ærede Medlemmer, som i sin Tid stemte for Hærloven, at den vilde have Følger af den Art som det nærværende Lovforslag. Det er en ligefrem Følge af Hærloven, saavidt det kan sees af Lovens Motiver, og denne Følge er i sig selv meget besynderlig. Man seer her en Mand, som i 20 Aar har tjent til Stabslægens og sine nærmeste Foresattes fulde Tilfredshed, som har de bedste Vidnesbyrd for Samvittighedsfuldhed og Paalidelighed i Tjenesten saavel under Krigs- som Fredsforhold, saaledes hedder det i Motiverne, en saadan Mand, som i 20 Aar under Krigs- og Fredsforhold har viist sig stiftet til at forrette en Røges Tjeneste ved Armeen, kan man efter den nye Hærlov ikke bruge. Det er et Spørgsmaal, som har nogen Interesse, naar vi see hen til et andet Lovforslag, som for Tiden foreligger Rigsdagen, nemlig Forslaget med Hensyn til Dvaalfalverlovgivningen. Det er nemlig et Spørgsmaal, om den Mand, der her er Tale om, er hjemfalden til at dømmes som Dvaalfalver; fordi han har tjent Krigsministeriet saa